

Nr 300

Av herr **Börjesson** i Falköping, *angående handeln med småfågelungar och fågelägg.*

Under senare år har allt större uppmärksamhet ägnats åt naturvårdsfrågor. Intresset från samhällets sida för aktiv naturvård har lett till vissa åtgärder, bl. a. bildandet av särskilda myndigheter, för att på effektivt sätt slå vakt om de värden naturen representerar. De insatser som gjorts på olika områden är självfallet att hälsa med största tillfredsställelse, även om man har anledning efterlysa allt fler ansträngningar för att dels skapa en positiv opinion hos den breda allmänheten för naturvård, dels genom olika slag av åtgärder eliminera de brister som finns på grund av otillräcklig organisatorisk verksamhet. I vissa fall ger inte heller gällande lagbestämmelser garantier för att försummelser etc. när det gäller naturvården skall kunna förebyggas eller beivras där de förekommer.

En aktiv naturvård bör enligt min mening vara bl. a. inriktad på att i största möjliga utsträckning bevara vår djur- och växtvärld även där områden kan vara hotade av t. ex. ändringar i bebyggelsestrukturen. Emellertid kan sägas att en icke önskvärd förstörelse pågår på många håll, ofta beroende på tanklöshet hos enskilda människor men tyvärr också i kommersiellt intresse. Jag syftar i detta fall på den tilltagande jakten på våra vildfåglar, vilka går som exportvaror till utländska burfågelmarknader. Bl. a. har sällsynta svenska sångfåglar blivit en alltmer förekommande handelsvara.

Förutom jakten på småfåglar förekommer också en organiserad äggjakt för avsättning till utländska samlare. Det sistnämnda utgör självfallet en stor fara för vårt fågelbestånd. Enligt uppgifter bedrivs denna hantering speciellt i sydligaste Sverige, i småländska och östgötska fågelmarker, i Stockholms skärgård samt längst i norr.

Av alla tillgängliga uppgifter att döma är ersättningen för fåglar och ägg på den utländska marknaden relativt hög. Man har därför all anledning räkna med en alltmer utbredd jakt på dessa, i all synnerhet som gällande föreskrifter på grund av sin utformning inte utgör något större hinder för denna verksamhet.

Några restriktioner i exportföreskrifterna med avseende på utförsel av småfågelungar och -ägg finns inte. Däremot kan vissa bestämmelser i gällande jaktlagstiftning, som uppställer förbud mot fångande i vissa fall av djur och ägg, begränsa även möjligheterna till utförsel. Den med stöd av 11 § jaktstadgan för varje jaktår utfärdade kungörelsen om fridlysning av

vissa djurarter omfattar även ett stort antal småfåglar, på vilka jakt är förbjuden hela eller stora delar av året. Även annars icke fridlysta fåglar är med vissa undantag under tiden fr. o. m. 1 mars t. o. m. 31 augusti fredade från att jagas, dödas eller fångas. Under den tid då jakt efter fågel av viss art är förbjuden är det också förbjudet att ta eller förstöra sådan fågels bo eller ägg.

Även om möjligheterna att fånga småfågelägg och -ungar således genom anförda bestämmelser kan begränsas, har dock erfarenheterna visat att detta inte är till fyllest för att förhindra dylik fångst. Det mest stötande i sammanhanget är att fåglar och ägg fångas i vinstintresse. Allt talar för att intresset i utlandet för våra småfåglar har ökat och att ersättningen för dem står på så hög nivå att den kan locka samvetslösa människor att göra relativt goda förtjänster.

Enligt min mening bör i gällande bestämmelser ingå stadganden som förbjuder dylik handelsverksamhet med våra småfåglar, vilken jag anser helt strida mot principen om aktiv naturvård. En ändring i detta syfte bör komma till stånd i exportföreskrifterna angående utförsel av småfågelungar och -ägg.

Med hänvisning till ovanstående hemställer jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om sådan ändring i gällande exportföreskrifter avseende utförsel av småfågelungar och -ägg att handeln med dessa helt förhindras i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 24 januari 1967

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping
